

[Tholstrup.]

en afgiftsforhøjelse fra 60 til 80 pct. satte chokoladesalget så stærkt tilbage, at det samlede provenu i tre måneder faldt med 30 pct., og da afgiften så igen blev nedsat, steg provenuet med 50 pct. trods den lavere afgift pr. enhed.

Erfaringerne fra Sverige burde vi have udnyttet her. Det andet virker urimeligt og generende for branchen ved stor arbejdsløshed og lukning af virksomheder, og det er blottet for al sund fornuft set fra et fiskalt synspunkt.

Man fortsætter med den høje omsætningskat på automobiler, og da man i øjeblikket kun giver indkøbstilladelse til nødvendige køretøjer, kan disse afgifter ikke betragtes som luksusafgift. Hvad har det med luksusafgift at gøre, at man kræver, at en sundhedsplejerske eller en dyrlæge skal betale en stor afgift? Det er en særskat på sådanne erhverv, hvor bilen er et nødvendigt led.

Jeg har før talt om, at alle skatter på automobiler burde gå i vejfonden, og har forsåvidt også fået tilslutning fra de fleste andre partier om princippet heri, men jeg afholder mig fra denne gang at stille et ændringsforslag herom, da jeg ikke anser tingets medlemmer, for tilstrækkelig modne til at forstå princippet endnu. Man forstod det i hvert fald ikke under behandlingen af tillægsvægtafgiften, men det lader til, at den højtærede finansminister er begyndt at få forståelse af det.

Det er jo ret pudsigt, at man i udvalget får at vide, at en af grundene til, at man ikke kunne sætte afgifterne ned f. eks. på lædervarer, fyldepenne og pencils, netop var den omstændighed, at visse partier havde fået gennemført en forhøjelse på nogle og tyve millioner kroner af det beløb, der skal bruges til vejformål. Man kunne ikke nedsætte afgiften på lædervarer, fordi visse partier havde sagt: vi skal bruge disse penge til vejformål, og regeringen havde tænkt sig, at da vejfonden var tom og pengene brugt . . . . . (Aksel Larsen: Til andre formål!) . . . til andre formål, så der ingen penge var til vejformål, så måtte man gå ud og hente pengene ind på rød sodavand, konsumis, lædervarer, fyldepenne og andre varer, efter at de motorkørende har betalt dem een gang.

Dette blev meddelt af den samme minister, som kort forinden fra rigsdagens talerstol havde meddelt, at vejfondens midler var tilstede, til trods for min påstand om, at de forlængst var brugt, og til trods for min påstand om, at de ikke kunne tilvejebringes

igen uden at pålægge borgerne nye skatter. Det, den højtærede minister dengang protesterede imod, har han altså været temmelig hurtig til at finde ud af var rigtigt, men han har åbenbart ikke tænkt sig rigtigt om, da han for et par måneder siden protesterede imod mine bemærkninger om vejfondens skæbne.

Afgiften på fotoartikler medfører, at der praktisk talt ikke kommer legalt indførte fotografiapparater til landet, og at fotografiapparater er blevet en første classes smuglervare, hvilket vil sige, at fotografiapparaterne købes i udlandet til detailpris, således at hele engros- og detailavancen herpå tabes for det danske samfund. På grund af smuglerierne giver afgiften kun 2 mill. kr. i statens kasse, men den engros- og detailhandleravance, som det danske samfund går glip af, og som altså fortrinsvis bliver nede i Tyskland, er sandsynligvis et langt større beløb.

Der har været en diskussion om at få jagtpatroner taget ud af forslaget. Der blev her kalkuleret med 3 mill. kr.s indtægt, men statskassen har kun fået en indtægt på 1 mill. kr., idet de gæve jægere nu fylder patronerne selv og sparer afgiften. Der er ligefrem opstået småindustrier, som laver jagtpatroner udenom kontrollen. Således afslørede Gentofte brandvæsen forleden dag en lille fabriktionsvirksomhed under et brandinspektionsbesøg i en kælder. Denne hjemmefyldning af patroner kan, når den foretages af ukyndige, medføre alvorlige forbrændingsulykker, som kunne undgås. Med en patronafgift på 30 øre er det blevet for dyrt at gå på jagt efter råger og krager, som i visse egne af landet volder landbruget stor skade, og ovre i det andet høje ting talte man om et beløb på 5 mill. kr. i skader på markerne, fordi man ikke har råd til at holde disse skadedyr nede. Altså, samfundet taber 5 mill. kr., for at statskassen skal kunne få 1 mill. kr. En patronfabrikant oplyste under udvalgs mødet, at han ikke havde haft en eneste ordre, siden patronskatten for snart halvandet år siden blev indført, så kan man vist godt sige, at skatten har ramt et enkelt erhverv urimelig hårdt.

Den høje omsætningskat på restauranterne medfører en altfor stor forskel i prisen på spiritus i butikker og på restauranter, hvilket medfører et utroligt drikkeri i smug. Mange kroejere og restauratører har fået deres forretninger ødelagt, og mange flere unge mennesker drikker sig fra vid og sans. Som jeg sagde ved første behandling: de gør det, fordi de får den fornemmelse, at